گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۰۶۶۸۷
چهارشنبه ۱۶ آبان ۱۴۰۳ ۵:۲۱

احتمال اختلال در تجارت جهانی

خطر یک بمب ساعتی برای تجارت جهانی

مناقشات ارضی در دریای چین جنوبی که شامل چین و چندین کشور آسیایی می شود تشدید شده است همین امر نگرانی ها را در مورد درگیری نظامی احتمالی و اختلال در تجارت جهانی افزایش داده است.

به گزارش گروه اقتصاد گزارش خبر _دریا،ایالات متحده، اگرچه مستقیماً در ادعاهای ارضی دخالت ندارد، اما منافع راهبردی در حفظ آزادی دریانوردی در منطقه دارد و خطر دخالت این کشور در یک درگیری احتمالی را افزایش می دهد.

کارشناسان هشدار می‌دهند که وضعیت ناآرام است و درگیری‌های مکرر و نظامی‌سازی در آب‌های مورد مناقشه وجود دارد، اگرچه وابستگی متقابل اقتصادی و خطر یک درگیری گسترده‌تر به عنوان عوامل بازدارنده برای یک جنگ تمام عیار عمل می‌کند.

کارشناسان می گویند، رویارویی های سرزمینی در دریای چین جنوبی که چندین کشور آسیایی را در مقابل چین قرار می دهد، وارد مرحله خطرناکی شده است که احتمالاً می تواند منجر به جنگی با ایالات متحده شود.

چین برای دهه‌ها تقریباً تمام دریای چین جنوبی را تصاحب کرده است، اما قاطعیت این کشور در منطقه به طور پیوسته در چند سال گذشته افزایش یافته است که منجر به تشدید تنش‌ها با کشورهایی از جمله فیلیپین، ویتنام، تایوان و برونئی شده است.

کریستا ویگاند، استاد دانشگاه تنسی، گفت که ایالات متحده هیچ ادعای مستقیمی مبنی بر حق حاکمیت یا حقوق منحصر به فرد دریایی در دریای چین جنوبی ندارد، اما با این وجود این آبراه مکانی است که ممکن است جنگ بین ایالات متحده و چین رخ دهد.

ویگاند متخصص اختلافات سرزمینی و دریایی، حقوق دریایی و امنیت شرق آسیا در مصاحبه ای به FreightWaves گفت: «اگر ایالات متحده درگیر هر نوع جنگی با چین شود، به احتمال زیاد بر سر تایوان خواهد بود.

اما در عین حال، احتمال وقوع حادثه یا نوعی بحران در دریای چین جنوبی وجود دارد. به عنوان مثال، اگر یک کشتی آمریکایی با یک کشتی نیروی دریایی چین برخورد کند یا یک موشک به یک کشتی ناوشکن یا ناوچه آمریکایی شلیک شود، مطمئناً منجر به نوعی بحران خواهد شد که ممکن است تشدید شود. بدیهی است که هیچ‌کس جنگ نمی‌خواهد، از جمله چین، اما آنها قطعاً دریای چین جنوبی را می‌خواهند و احتمال وقوع جنگ وجود دارد.»

دریای چین در اقیانوس آرام غربی شامل برخی از شلوغ ترین مسیرهای تجاری در جهان است این دریا از سنگاپور و تنگه مالاکا در جنوب غربی تا تنگه تایوان در شمال شرقی امتداد دارد و بین چین، تایوان، فیلیپین، اندونزی، ویتنام، تایلند، برونئی، کامبوج و مالزی قرار دارد.

محققان دانشگاه دوک محاسبه کردند که کل تجارت از طریق دریای چین جنوبی و دریای چین شرقی - که بین چین، کره شمالی و کره جنوبی و ژاپن قرار دارد، ۷.۴ تریلیون دلار در سال است .

بر اساس بررسی سال ۲۰۲۴ سازمان ملل در مورد حمل و نقل دریایی ، حدود ۲۴ درصد تجارت جهانی دریایی در سال ۲۰۲۳ از طریق دریای چین جنوبی انجام می شد .

سهم دریای چین جنوبی از حجم تجارت دریایی جهانی به ازای هر کالا در سال ۲۰۲۳ شامل نفت خام (۴۵%)، پروپان (۴۲%)، خودرو (۲۶%) و فله خشک (۲۳%) بود.

صادرات از چین به ایالات متحده و مکزیک در پنج سال گذشته رشد چشمگیری داشته است. مسیر تجارت کالا از چین به آمریکای شمالی یا از طریق جنوب چین یا دریای چین شرقی می گذرد.

بر اساس گزارش اخیر EIA ، در سال ۲۰۲۳، سازمان زمین شناسی ایالات متحده گزارش داد که دریای چین جنوبی ممکن است تا ۹.۲ میلیارد بشکه نفت خام و مایعات دیگر و تا ۲۱۶ تریلیون فوت مکعب گاز طبیعی داشته باشد.

اختلافات چین در دریای چین جنوبی شامل سرزمین هایی می شود که در محدوده مناطق محروم اقتصادی یک کشور (EEZ) مانند فیلیپین قرار دارند. EEZ یک منطقه دریایی است که در آن یک کشور ساحلی حق اکتشاف، بهره برداری، حفاظت و مدیریت منابع طبیعی را دارد، طبق گفته سازمان ملل متحد.

در سال ۲۰۱۶، دادگاه دائمی داوری در لاهه در پرونده ای که در سال ۲۰۱۳ علیه چین باز شد، به نفع فیلیپین رای داد. دادگاه داوری گفت که ادعاهای چین در دریای چین جنوبی مبنای قانونی ندارد .

ویگاند گفت که دادگاه دائمی داوری و سایر سازمان های بین المللی به صراحت اعلام کردند که چین هیچ ادعای محکمی برای مالکیت تمام دریای چین جنوبی ندارد.

برخی ادعاهای تاریخی وجود دارد که ممکن است مشروعیت داشته باشد، اما در عین حال، کنوانسیون حقوق دریاهای سازمان ملل که چین آن را به همراه اکثر کشورهای جهان به استثنای ایالات متحده و آمریکا امضا و تصویب کرده است. ویگاند گفت که چند مورد دیگر، در مورد مرزهای دریایی کشورها بسیار واضح است. ادعاها یا ویژگی‌های دریایی چین در مورد جزایری در آب‌های کشورهایی مانند ویتنام و فیلیپین که تحت کنترل آن‌ها هستند، کاملاً نامشروع است.»

هاسیم ترکر، کارشناس امنیت بین‌الملل مستقر در استانبول، می‌گوید اگر ایالات متحده به درگیری دریای چین جنوبی کشیده شود، به احتمال زیاد از طریق معاهده با فیلیپین یا کمک به تایوان یا سایر کشورها خواهد بود.

ترکر در ایمیلی به FreightWaves گفت: «ایالات متحده منافع استراتژیک قابل توجهی در دریای چین جنوبی دارد که حول محور حفظ آزادی دریانوردی و اجرای هنجارهای دریایی بین‌المللی است. این فقط مربوط به مخاطرات اقتصادی نیست، بلکه در مورد تقویت نظم بین المللی مبتنی بر قوانین نیز هست. عملیات منظم آزادی ناوبری (FONOPs) بیان روشنی از قصد واشنگتن برای به چالش کشیدن ادعاهای گسترده چین است. این عملیات به این منظور طراحی شده‌اند که بر اساس کنوانسیون حقوق دریاها (UNCLOS)، آب‌های مورد بحث برای همه کشورها باز می‌مانند - حتی اگر خود ایالات متحده به طور رسمی این معاهده را تصویب نکرده باشد.

در آگوست ۲۰۲۳، کشتی های متعلق به چین و فیلیپین یکدیگر را به ایجاد برخورد در منطقه مورد مناقشه دریای چین جنوبی متهم کردند.

بر اساس بیانیه ای در سی ان ان ، مقامات فیلیپین گفتند که یک کشتی گارد ساحلی چین "مانورهای مسدودکننده خطرناک" را انجام داد که باعث شد با یک کشتی فیلیپینی که تجهیزات را برای سربازان حمل می کرد، برخورد کند .

به گزارش رویترز ، در ماه ژوئن، چین و فیلیپین یکدیگر را به دلیل ایجاد یک برخورد در دریای چین جنوبی در نزدیکی دوم توماس شول مقصر دانستند و فیلیپین اعلام کرد که نیروهای مسلح این کشور در برابر اقدامات پکن در آب‌های مورد مناقشه مقاومت خواهند کرد .

در ماه سپتامبر، مقامات چین و فیلیپین پس از برخوردهای مکرر این کشورها در نزدیکی سوله، با یک توافق موقت موافقت کردند. با این حال، فیلیپین گفت که این معامله ممکن است دائمی نباشد.

ایالات متحده و فیلیپین سابقه طولانی همکاری دارند که به طور رسمی از ۱۹۵۱ با پیمان دفاع دو کشور آغاز شد. این معاهده از هر دو کشور می خواهد که در صورت حمله طرف دیگر به هر یک از کشورها، از یکدیگر حمایت کنند.

تورکر گفت: «احتمال درگیری مسلحانه در دریای چین جنوبی به دلیل تنش‌های مداوم، رویارویی‌های مکرر و افزایش نظامی‌سازی همچنان قابل توجه است». "حوادثی مانند آگوست ۲۰۲۳ بر خطر مداوم تشدید نظامی تاکید می کند. این رویارویی‌ها نشان‌دهنده الگوی گسترده‌تری از رفتار قاطعانه چین است که شامل استقرار کشتی‌های گارد ساحلی، شبه‌نظامیان دریایی و دارایی‌های نظامی برای اعمال ادعاهای خود در مورد آب‌های مورد مناقشه است.

ترکر گفت که دخالت ایالات متحده به طور قابل توجهی وضعیت در دریای چین جنوبی را تشدید می کند، به ویژه در صورت استقرار تجهیزات نظامی.

«این نه تنها تنش‌ها را در منطقه افزایش می‌دهد، بلکه می‌تواند به رویارویی مستقیم نظامی با چین منجر شود - سناریویی که هیچ‌یک از طرفین نمی‌خواهند، با توجه به مخاطرات موجود. درگیری آمریکا و چین پیامدهای جهانی خواهد داشت و بر تجارت، اتحادهای منطقه ای و توازن ژئوپلیتیکی قدرت تأثیر می گذارد. تورکر گفت، اگر چنین حادثه ای فراتر از یک واکنش کنترل شده و محلی تشدید شود، شبح یک جنگ گسترده تر به چشم می خورد، به ویژه اگر متحدان ایالات متحده مانند ژاپن یا استرالیا برای حمایت از تلاش های امنیت جمعی در هند و اقیانوس آرام جذب شوند.

وی افزود در حالی که وقوع جنگ در دریای چین جنوبی یک احتمال قوی است، اما هر کشوری دلایلی برای حفظ صلح نیز دارد.

عوامل متعددی از تشدید درگیری های محدود به یک جنگ تمام عیار در دریای چین جنوبی جلوگیری می کند. تورکر گفت: هزینه‌های اقتصادی یک درگیری بزرگ بسیار زیاد است، زیرا یک جنگ مسیرهای تجاری مهم را مختل می‌کند، بر زنجیره‌های عرضه جهانی تأثیر می‌گذارد و به اقتصادهای منطقه‌ای از جمله چین که به شدت به تجارت دریایی وابسته است، آسیب می‌رساند. ثبات منطقه ای برای کشورهای آسیای جنوب شرقی یک اولویت باقی می ماند که علیرغم ادعاهای ارضی قاطعانه خود، عموماً از راه حل های دیپلماتیک برای حفظ ثبات اقتصادی و اجتناب از خطرات مرتبط با یک درگیری طولانی مدت حمایت می کنند. احتمال رویارویی گسترده تر با درگیری قدرت های بزرگ مانند ایالات متحده و متحدانش، عامل بازدارنده مهم دیگری است. یک جنگ تمام عیار می تواند این بازیگران خارجی را وارد درگیری کند و خطرات را به سطح منطقه ای یا حتی جهانی افزایش دهد، سناریویی که همه طرف ها مشتاقند از آن اجتناب کنند.

ویگاند گفت در حالی که امیدوار است برای اختلافات ارضی در دریای چین جنوبی راه حلی دیپلماتیک وجود داشته باشد، اما فرونشاندن جاه طلبی های فزاینده چین دشوار خواهد بود.